

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. A., spol. s r. o., S., X.** H., IČO: X., zast. JUDr. H. D., advokátkou so sídlom M. N.. X., B., proti žalovanému: **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava 212, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. LPO 1043/2009 – Va zo dňa 14. apríla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 166/2009 – 53 zo dňa 9. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 166/2009 – 53 zo dňa 9. februára 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. LPO 1043/2009 – Va zo dňa 14.4.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. Vo 31/2008 zo dňa 22.12.2008, ktorým správny orgán prvého stupňa vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. Pd 166/08 zo dňa 20.10.2008 a zrušil rozhodnutie Správy katastra Humenné č. V420/2008 zo dňa 27.3.2008 o povolení vkladu vlastníckeho práva.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa stotožnil s právnym záverom žalovaného ako aj prvostupňového orgánu, že Správa katastra Humenné mala konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia vo veci uplatnených reštitučných nárokov.

Uviedol, že protest prokurátora nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom, ale prostriedkom realizácie právomoci prokuratúry pri ochrane zákonnosti,

ktorý slúži na to, aby sa odstránila predovšetkým vecná nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu. Z tohto dôvodu bol protest okresnej prokuratúry zo dňa 20.10.2008 č. Pd 166/08 prípustný a dôvodný. Rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora má povahu procesného rozhodnutia, nakoľko vec sa vracia do štádia prvostupňového konania, v ktorom sa bude opätovne rozhodovať o návrhu na vklad, pričom prvostupňový správny orgán je viazaný právnym názorom vysloveným v rozhodnutí o proteste.

K žalobným námietkam, že žalovaný sa nevysporiadal s otázkou účastníka konania v správnom konaní, konkrétne s P. P. a žalobcu taktiež neoboznámil s listom Najvyššieho súdu SR (*správne sa jednalo o list Ministerstva spravodlivosti SR*) o vyčiarknutí JUDr. L. B. zo zoznamu správcov konkurznej podstaty krajský súd uviedol, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali správne a neporušili § 14, § 15 a § 17 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ktoré hovoria o účastníkoch konania. O postavení účastníka konania p. P. nemuselo byť vydané rozhodnutie, toto právo mu vyplývalo priamo zo zákona a žalovaný sa s touto otázkou vysporiadal vo svojom rozhodnutí.

Skutočnosť, že JUDr. L. B. v danom čase bol vyčiarknutý zo zoznamu správcov konkurznej podstaty, bola žalobcovi známa a keby aj nie, táto skutočnosť nič nemenila na právnom názore žalovaného potvrdiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, pričom s touto otázkou sa žalovaný taktiež vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Taktiež sa žalovaný vysporiadal sa aj s ostatnými otázkami, a to s postupom prokurátora a celým skutkovým stavom tak ako prebiehal. Krajský súd uviedol, že sa plne stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí žalovaného.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dňa 17.3.2010 odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové prejednanie súdu prvého stupňa, alternatívne jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň je nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

Uviedol, že súd zamietajúci rozsudok odôvodnil veľmi stručne, vôbec sa nevysporiadal s tvrdeniami uvedenými v žalobe, kde žalobca poukazoval na porušenie zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov a čl. 20 Ústavy SR.

Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, ktorý sa týka veci samej, jej účastníkov. Súd ako i správny orgán majú povinnosť právne posúdenie vyvodit' vo vyváženosti všetkých dotknutých právnych noriem, pričom rozhodnutie žalovaného ani napadnutý rozsudok takéto odôvodnenie neobsahovali.

Ďalej uviedol, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca nadobúdala nehnuteľnosti v konkurznom konaní, okolnosťami prevodu vlastníckeho práva a jeho schválením konkurzným súdom, ako ani so skutočnosťou, že strata vlastníckeho práva na základe administratívneho rozhodnutia je v rozpore s čl. 20 Ústavy SR.

Žalobca zdôraznil, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení nevysporiadal so všetkými jeho tvrdeniami, prostredníctvom ktorých spochybňoval správnosť rozhodnutia žalovaného, opomenul právne významné skutočnosti, neposúdil špeciálnosť a vzájomnú kolíziu právnych noriem vzťahujúcich sa na predmet napádaného rozhodnutia žalovaného, čo všetko malo zásadný právny význam pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku. Až na základe takéhoto postupu môže byť ustálené právne posúdenie veci. Rozhodnutie súdu, v ktorom sa nevysporiadal so všetkými účastníkmi tvrdými relevantnými skutočnosťami treba považovať za nepreskúmateľné, a preto je daný dôvod na jeho zrušenie, vychádzajúc zo zásady dvojinštančnosti konania, podľa ktorej významné skutkové a právne zistenia musia byť prejednané v konaní pred súdmi dvoch stupňov.

Žalovaný sa podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rozhodol uznesením (§ 223 v spojení s v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 a § 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnom konaní preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo

zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Odvolačí súd z obsahu pripojených spisov zistil, že predmetom súdneho preskúmania jej rozhodnutie žalovaného č. LPO 1043/2009-Va zo dňa 14.4.2009, ktorým zamietol odvolania žalobcu a JUDr. Ľ. B., správcu konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo U. a potvrdil rozhodnutie Katastrálneho úradu v Prešove č. Vo 31/20008 zo dňa 22.12.2008, ktorým vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. Pd 166/08 zo dňa 20.10.2008 a zrušil rozhodnutie Správy katastra Humenné č. V 420/2008 zo dňa 27.3.2008 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy dojednanej medzi JUDr. Ľ. B., správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo U. v konkurze ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim.

Predmetom konania pred odvolacím súdom bolo, v súlade s dôvodmi podaného odvolania, v prvom rade sa zaoberať námietkou nepreskúmateľnosti rozsudku krajského súdu pre nedostatok dôvodov a posúdiť, či sa krajský súd dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s argumentmi žalobcu uvedenými v žalobe.

Podľa § 157 ods. 1 O. s. p. v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne oboznámil obsah rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného, vrátane dôvodov, na ktorých boli založené.

V ďalšom obsahu odôvodnenia, okrem konkrétneho vysporiadania sa s dvomi námietkami v žalobe uvedenými, sa k obsahu ostatných žalobných námietok vyjadril tak, že sa plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí žalovaného, na námietky nepreskúmateľnosti častí napadnutého rozhodnutia priamo nereagoval, uviedol, že žalovaný sa „...vysporiadal aj s ostatnými otázkami“.

S poukazom na uvedené sa odvolací súd musel stotožniť s odvolacím argumentom žalobcu, pokiaľ ide o vytýkaný nedostatok odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca videl nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu aj v jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, pokiaľ ide o časť odôvodnenia v ktorej žalovaný rozhodnutia tvrdil, že nepatrí do kompetencie správneho orgánu posudzovať postavenia povinnej osoby podľa zák. č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (bod III žaloby). Taktiež žalobca pokladal napadnuté rozhodnutie za nespreskúmateľné v časti odôvodnenia týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia o vklade aj v časti týkajúcej sa nehnuteľností, ktoré nie sú predmetom uplatneného reštitučného nároku a vzťahu zapísanej poznámky a skutočností, ktoré mali preukázať predbežnú otázku (body IV a V. žaloby).

Žalobca prvotne namietal nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia a až v ďalšom obsahu žalobných námietok uvádzal argumenty pre podporu svojho právneho názoru, odlišného od právneho záveru, ku ktorému dospeli správne orgány.

Právnu argumentáciu žalobcu, najmä pokiaľ šlo o nedostatočné odôvodnenie záveru správneho orgánu o postavení povinnej osoby, je potrebné z hľadiska obsahu žaloby nepochybne považovať za právne relevantnú, keďže z vymedzenia právneho postavenia predávajúceho je možné vyvodiť dôvodnosť aplikácie zák. č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov; teda či predávajúci, s prihliadnutím na všetky okolnosti (prebiehajúci konkurz) bol osobou predpokladanou v ustanovení § 4 cit. zákona a bol viazaný tzv. blokačným ustanovením (§ 4 ods. 2 cit. zákona), ktorého

porušenie bolo jedným z dôvodov obsiahnutým v proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. Pd 166/08 zo dňa 20.10.2008.

Zdôrazňujúc skutočnosť, že už samotná nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia, či už pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť správneho rozhodnutia, je dôvodom pre jeho zrušenie v rámci súdneho prieskumu v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ O. s. p., odvolací súd dospel k záveru, že ak sa krajský súd s touto námietkou, opakovane v žalobe uvedenej, v odôvodnení nevysporiadal, je potrebné jeho rozhodnutie považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti).

Nakoľko v prejednávacom prípade sa krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal s námietkami, ktoré uplatnil žalobca vo svojej žalobe, týkajúcimi sa nepreskúmateľnosti správneho rozhodnutia v naznačenom smere, ani neuviedol, z akých dôvodov ich považoval za nedôvodné resp. právne irelevantné, je nutné považovať takýto rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, ktorým postupom krajského súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O. s. p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiada so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom odvolací súd považuje za dôležité poukázať, že pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí, vychádzajúc z princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) a práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 Ústavy SR).

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská